

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 109/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť H. H., K., zastúpenej obchodnou spoločnosťou E. s. r. o., P., v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. E. P., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co/242/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2013 doručená sťažnosť H. H., K. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co/242/2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní o návrhu sťažovateľky na vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 15 C/13/2009-286 z 25. januára 2012, proti ktorému podali žalované v 1. a 2. rade odvolanie (10. apríla 2012), ktoré neskôr doplnili (29. mája 2012). Sťažovateľka sa k odvolaniu vyjadrila podaním z 26. júna 2012 a navrhla, aby súd skúmal, či odvolanie bolo podané v zákonom ustanovenej 15-dňovej lehote, resp. aby odvolanie odmietol. Napriek tomu, že sťažovateľka viacerými žiadosťami adresovanými predsedovi krajského súdu žiadala o rozhodnutie vo veci samej, dosiaľ sa tak nestalo. Podľa názoru sťažovateľky v odvolacom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým k porušovaniu jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka v petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co/242/2012 porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby krajskému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 331,13 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na pojednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co/242/2012.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že ju bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd taktiež považuje za potrebné zdôrazniť, že judikatúra ústavného súdu v zhode s rozhodovaním Európskeho súdu pre ľudské práva považuje za primeranú dobu súdneho konania v rozsahu dvoch až troch rokov na jednom stupni podľa zložitosti veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že trvanie napadnutého odvolacieho konania samo osebe nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, preto jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011).

V prípade, ak by krajský súd v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval nečinnosť, sťažovateľka má možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd taktiež upozorňuje na to, že medzi všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde patrí splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, v ktorom sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Takéto splnomocnenie však k sťažnosti pripojené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2013